

Kosovo, Albanien er gode eksempler. Udfordringen for Europa er i dag følgende spørgsmål: Hvordan kan EU's økonomiske, civile og politiske instrumenter effektivt og hurtigt spille sammen med militære instrumenter, hvis/når det viser sig nødvendigt, i øvrigt i et tæt samarbejde mellem EU og NATO?

Det er en anden situation end i 1992, og den har medført en markant udvikling i en række medlemslandes holdning til krisestyring. Overvejelserne blev konkretiseret på NATO-topmødet i Washington i april og på Det Europæiske Råds møde i Köln i år. I det videre arbejde skal der tages hensyn til alle EU- og NATO-lande uanset deres tilhørsforhold til de to organisationer.

Danmark deltager aktivt i overvejelserne i overensstemmelse med folketingsvedtagelserne 21. januar og 11. maj i år og med fuld respekt for det danske forbehold på forsvarsområdet.

Statsministeren har redegjort for den aktuelle debat. Jeg skal derfor ikke gentage det, men blot som statsministeren understreger, at udviklingen går stærkt. På topmødet i Helsinki forventer vi de første konkrete resultater.

Også inden for retlige og indre anliggender bevæger tingene sig, og netop derfor holdes der som bekendt et ekstraordinært møde i Det Europæiske Råd på fredag og lørdag. Formålet er at få sat gang i et effektivt samarbejde om retlige og indre anliggender på grundlag af de nye regler i Amsterdamtraktaten.

Emnerne, som skal drøftes i Tampere, må optage alle. Hvilken politik skal vi have over for flygtninge, indvandrere og menneskesmuglere? Hvordan kan vi samarbejde om mere effektivt at bekæmpe organiseret kriminalitet og forebygge kriminalitet i det hele taget, f.eks. blandt unge mennesker? Hvordan kan vi skabe større retssikkerhed, så alle har nem adgang til retssystemer også på tværs af grænserne?

På mødet i Tampere bliver der en grundig debat om disse sager, og der bliver udstukket retningslinjer for de kommende års samarbejde. Det vil bl.a. dreje sig om bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, herunder hvidvaskning af udbytte, videreudvikling af Europol og samarbejde om politiuddannelse, forbedret samarbejde mellem anklagemyndighederne i de forskellige medlemslande, gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af straffedomme, lovgivningsmæssig tilnærmelse på det civilretlige område, etablering af et fælles europæisk asylsystem, etablering af en samlet politik i form af hand-

lingsplaner for lande, hvorfra flest asylansøgere og indvandrere indrejser i EU, tilbagetagelse af asylansøgere og bekæmpelse af ulovlig indvandring, herunder menneskesmugling.

Det er en omfattende dagsorden. Resultaterne af mødet i Tampere vil vise sig i de næste par år. Præcis hvor stærkt det kommer til at gå, ved vi ikke, men der vil blive truffet nye beslutninger. Vi vil se et væsentlig mere intensivt samarbejde mellem EU-landene. Danmark vil selvsagt deltage aktivt i arbejdet.

Alt i alt er der altså tale om en omfattende europæisk dagsorden. Den drejer sig om, hvordan Europa skal forholde sig til de udfordringer, som den virkelige verden stiller os over for. Det er ikke tankespind, der driver udviklingen, det er virkelige udfordringer i den virkelige verden. Og det må vi forholde os til.

Danmark skal aktivt varetage sine interesser. Forbeholdene spiller en rolle. Jeg vil kort repetere indholdet af forbeholdene:

For det første deltager vi ikke i ØMU'ens tredje fase med fælles valuta. For det andet deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af afgørelser og aktioner inden for Unionen, der har indvirkning på forsvarsområdet. For det tredje fastslås, at unionsborgerskab ikke på nogen måde træder i stedet for nationalt statsborgerskab. Og endelig for det fjerde deltager Danmark ikke i vedtagelser på overstatsligt grundlag inden for det nye samarbejde om retlige og indre anliggender i søjle 1 i Traktaten.

Danmarks særstilling indebærer også, at Danmark ikke vil hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem de andre medlemslande. Det sagde vi i 1992, og det står vi selvfølgelig ved også i dag.

På en række områder har vi mærket virkningerne af forbeholdene. Vi var ikke blandt de 11 lande, der den 1. januar indførte euroen. Det har politiske og økonomiske konsekvenser. Uden vores deltagelse forberedes og træffes beslutninger, der påvirker Danmarks fremtid. Vi er ikke med til at træffe beslutninger, som under alle omstændigheder har betydning for vores økonomi, beskæftigelse og konkurrenceevne.

De 11 eurolande, Euro-11, har i de seneste år mødtes forud for næsten hvert økonomi- og finansministermøde i EU. Drøftelserne i Euro-11 har efterhånden fået en mere sammenhængende form. Euro-11 udvikler sig til det egentlige forum for koordination af den økonomiske po-